

dr hab. Rafał Leśniczak, prof. UKSW
Instytut Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa
Wydział Nauk o Komunikacji i Dziennikarstwa
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

**Recenzja osiągnięć Pana dr Michała Szyszki w postępowaniu o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji
społecznej i mediach**

wykonana na zlecenie Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Dziennikarstwa i
Komunikacji Medialnej Pana dr hab. Mariusza Kolczyńskiego, prof. Uniwersytetu Śląskiego
w Katowicach w oparciu o decyzję WNS/BEOI.421.1.2026 z dnia 25 maja 2026 roku

Recenzja została przygotowana na podstawie przesłanej mi dokumentacji z Uniwersytetu
Śląskiego w Katowicach. Składa się z następujących części:

1. Sylwetka zawodowa Habilitanta
2. Ocena głównego osiągnięcia naukowego uzasadniającego złożenie wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
3. Ocena pozostałej części dorobku naukowego (dorobek badawczy, naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski)
4. Wniosek końcowy

1. Sylwetka zawodowa Habilitanta

Na podstawie otrzymanej dokumentacji stwierdzam, że Habilitant w 2003 roku uzyskał tytuł zawodowy magistra historii ze specjalnością nauczycielską na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Obronił pracę zatytułowaną *Zespół heraldyczny w prezbiterium kościoła ewangelicko-augsburskiego w Katowicach* pod kierunkiem prof. dr hab. Ewy Chojeckiej. Pan dr Szyszka uzyskał również tytuł magistra kulturoznawstwa ze specjalnością teatrologia w 2001 roku na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Napisał pracę maderską pt. *Publicystyka w komediach Arystofanesa*, pod kierunkiem dr hab. Ewy Wąchockiej, prof. UŚ. Warto nadmienić, że część studiów Habilitant zrealizował w ramach indywidualnego toku, poszerzając formację intelektualną o zagadnienia historii sztuki, filozofii oraz kultury współczesnej. W 2006 roku Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych

w zakresie literaturoznawstwa na podstawie rozprawy: *Stefana Kisielewskiego koncepcje literatury i sztuki*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Stefana Zabierowskiego. Dysertacja posłużyła do napisania monografii *Droga klerka. Filozofia sztuki Stefana Kisielewskiego*, wydanej w Wydawnictwie Universitas w Krakowie. Ponadto Habilitant w 2009 roku ukończył studia podyplomowe z zakresu Organizacja i zarządzanie w pomocy społecznej w Wyższej Szkole Administracji w Bielsku Białej. Dotychczasowa droga naukowa, uzyskane tytuły zawodowe i stopień naukowy można potraktować jako dobry fundament, który Habilitant zdobył u progu kariery akademickiej.

Po uzyskaniu stopnia doktora praca zawodowa Pana dr Szyszki związana jest z kilkoma ośrodkami akademickimi. W latach 2003-2010 był zatrudniony w Wyższej Szkole Umiejętności Społecznych w Poznaniu (Wydział Zamiejscowy w Katowicach), najpierw na stanowisku asystenta, następnie na stanowisku adiunkta na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. W tym czasie miał również okazję nabyć doświadczenie organizacyjne pełniąc funkcję prodziekana, a następnie dziekana Wydziału Zamiejscowego. W latach 2009-2014 był zatrudniony w Wyższej Szkole Administracji w Bielsku Białej na Wydziale Nauk Humanistycznych i Społecznych na stanowisku adiunkta na kierunkach kulturoznawstwo oraz pedagogika. Od 1 października 2018 r. jest zatrudniony w Akademii WSB na Wydziale Nauk Stosowanych w Dąbrowie Górniczej na stanowisku adiunkta, pełniąc funkcję koordynatora ds. badań naukowych oraz (od 2020 roku) dyrektora Biblioteki Akademickiej im. prof. Jerzego Altkorna AWSB.

Poniższa recenzja habilitacyjna dotyczy zatem doświadczonego badacza i dydaktyka, który 20 lat temu uzyskał stopień naukowy doktora i od ponad 20 lat pracuje w szkolnictwie wyższym. Analiza i ocena głównego osiągnięcia naukowego oraz pozostałej części dorobku naukowego (dorobku badawczego, naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego) jednoznacznie wskazują, że mamy do czynienia z wnioskiem dojrzałym. Na wysoką ocenę zasługuje przedłożona do oceny dokumentacja dorobku naukowego i bardzo starannie przygotowany autoreferat przedstawiający opis osiągnięć naukowych.

2. Ocena głównego osiągnięcia naukowego uzasadniającego złożenie wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego

Pan dr Michał Szyszka wskazał jako swoje główne osiągnięcie badawcze monografię naukową *Obraz pomocy społecznej w dyskursie medialnym, praktykach komunikacyjnych instytucji i przekonaniach jej przedstawicieli* (ISBN 978-83-01-24751-5). Recenzentami pracy

habilitacyjnej wydanej przez Wydawnictwo Naukowe PWN SA byli prof. dr hab. Teresa Sasińska-Klas oraz prof. dr hab. Andrzej Niesporek. Główne osiągnięcie badawcze jednoznacznie sytuuje się w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Autor eksploruje zagadnienie instytucji pomocy społecznej w perspektywie komunikologicznej i medioznawczej. Jest to pierwsza w polskiej literaturze medioznawczej udana próba całościowego opisu obrazu pomocy społecznej. Wybrany temat jest oryginalny i istotny poznawczo. Rozprawa habilitacyjna uzyskała finansowanie na drodze konkursowej z programu Ministerstwa Edukacji i Nauki pod nazwą „Wektory Nauki” (nr projektu WNM/SN/0005/2025/01).

Konstrukcja pracy jest logiczna i spójna, dobrze osadzona w literaturze przedmiotu. Książka składa się z wprowadzenia, 14 rozdziałów, zakończenia, bibliografii, netografii, aktów prawnych, spisu tabel, schematów i wykresów oraz aneksu zawierającego klucz kategoryzacyjny, drzewo kodowe i kwestionariusz ankiety. Należy jednoznacznie stwierdzić, że monografia spełnia wszelkie kryteria stawiane pracom awansowym, zarówno w wymiarze merytorycznym, jak i formalnym.

Publikacja dotyczy trzech rudymenarnych zagadnień: dyskursu medialnego na temat pomocy społecznej, praktyk komunikacyjnych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej oraz przekonań przedstawicieli jednostek pomocowych na temat medialnego obrazu pomocy społecznej i ich profesji. Wymienione osie badawcze dowodzą przemyślanych przez Autora celów prowadzonych badań, które odzwierciedla struktura monografii. Materiał badawczy objął internetowe wydania czterech dzienników ogólnopolskich: dwóch w typie informacyjno-opiniotwórczym („Gazeta Wyborcza”, „Rzeczpospolita”), dwóch w typie tabloidu („Fakt”, „Super Express”) oraz dwa największe polskie portale internetowe o charakterze ogólnoinformacyjnym (Onet i WP). Dobór próby Autor uzasadnia dostępnością dla czytelnika, zakresem oddziaływania oraz sprofilowaniem, powołując się m.in. na dane Instytutu Monitorowania Mediów oraz opinie medioznawców. Z kolei zakres temporalny analizy, która miała charakter diachroniczny, objął teksty opublikowane od stycznia 2019 r. do grudnia 2022 r. włącznie. Habilitant we właściwy sposób uzasadnia tak przyjęte ramy czasowe: reformą prawa socjalnego, protestami środowiska pracowników socjalnych, pandemią COVID-19 oraz falą uchodźców, która napłynęła w wyniki pełnoskalowej inwazji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Z kolei dobór jednostek analizy Autor monografii oparł o archiwa internetowe Wyborcza.pl i Rp.pl, Fakt.pl i Se.pl, umożliwiające dostęp do tekstów tożsamyh z wydaniem papierowymi oraz tekstów opublikowanych tylko w serwisach internetowych, a także serwisów wp.pl i onet.pl.

Habilitant wykorzystuje w badaniach prace cenionych polskich i zagranicznych przedstawicieli nauk społecznych, m.in. takich jak: L. Beddoe, V. Braun, V. Clarke, N. Couldry, A. Hepp, M. Grewiński, F. Krotz, M. Lisowska-Magdziarz, S. Michalczyk, W. Pisarek, D. Silverman, M. Rek-Woźniak, M. Rymsza, M. Dudkiewicz, M. Badora. Zna aktualną literaturę dotyczącą podejmowanych w książce habilitacyjnej zagadnień. Ma także świadomość, że dotychczasowy stan badań nad eksplorowanym przez siebie zagadnieniem jest fragmentaryczny i ma zasadniczo charakter idiograficzny. To pokazuje nie tylko zdolność diagnozy pola badawczego, ale także odwagę i ciekawość poznawczą Autora w podejmowaniu tematów społecznie ważnych, nacechowanych ładunkiem emocjonalnym. Habilitant wskazuje m.in. obecne w mediach i w innych instytucjach sfery publicznej utrwalone stereotypy implikujące postawy społecznej i medialnej niechęci wobec pracowników socjalnych; asocjowanie sektorowi pomocy społecznej kategorii obojętności oraz trudny kontekst społeczny (niewydolność opiekuńczo-wychowawcza rodziców, przemoc domowa, strajki, problemy strukturalne i patologie polskiego systemu przyznawania świadczeń). Ponadto Pan dr Szyszka dokonuje przeglądu anglosaskiej literatury naukowej w obszarze interesującego Go zagadnienia. W monografii czytelnik odnajdzie medialny obraz dotyczący pracy socjalnej oraz działań agencji pomocowych w Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych, Szwecji, Australii, Nowej Zelandii i Rosji (s. 94-117). Należy docenić wysiłek Autora polegający na uwzględnieniu najważniejszych materiałów źródłowych w eksplorowanym zagadnieniu. Habilitant posiada świadomość zależności między obrazem medialnym instytucji a jej reputacją i strategią instytucjonalnego komunikowania.

Właściwe zdiagnozowanie luki badawczej umożliwiło Panu doktorowi Szyszcze wyodrębnienie celów rozprawy habilitacyjnej. Struktura pracy powiązana jest z trzema kluczowymi aspektami pracy. Ponieważ Autor zaprojektował odrębne badania oparte na odmiennych paradygmatach, uzasadnione jest wyodrębnienie przez Niego dwóch procedur badawczych, w tym osobnej operacjonalizacji badań (założenia metodologiczne zostają prezentowane odpowiednio w rozdziałach 6 i 11 monografii). Do realizacji celów wybrano właściwą metodologię. Autor łączy badania jakościowe i ilościowe. Odwołując się do publikacji K. Koneckiego, J. W. Creswella, N. Denzina, L. Richardsona i E. S. Pierre, Habilitant zauważa, że triangulacja umożliwia gromadzenie i analizę danych tworzących wiedzę kompleksową, a jednocześnie minimalizuje niedoskonałości poszczególnych metod badawczych wykorzystywanych z osobna oraz pozwala zachować rzetelność i trafność wnioskowania, zapewniając wiarygodność wyników. Jednocześnie Autor monografii ma świadomość, że triangulacja ma charakter złożony i wymaga precyzyjnej prezentacji

warsztatu badawczego (s. 155-157). Autor osadza pierwsze z badań (analizę dyskursu mediów) w paradygmacie konstruktywistycznym. Precyzyjnie określa przy tym dobór próby, definiuje jednostkę analizy, wyznacza ramy czasowe, przeprowadza badanie pilotażowe. Habilitant wykorzystał także możliwości programu wspomagania analizy danych jakościowych MAXQDA 24. Kodowanie zostało przeprowadzone w programie IBM SPSS 29, zaś średnia wartość współczynnika Kappa Cohena (κ) dla analizowanych kategorii wyniosła $M=0,79$, co pozwala przyjąć, że otrzymane wyniki są wiarygodne i potwierdzają wysoką rzetelność kodowania (s. 168-171). Drugie z przeprowadzonych badań, osadzone w paradygmacie pozytywistycznym, wykorzystuje metodę sondażu diagnostycznego i technikę ankiety w modelu CAWI. Narzędzie obejmowało dwa spójne tematycznie moduły oraz metryczkę socjodemograficzną (s. 320-324). Habilitanta cechuje rzetelność metodologiczna, czego dowodzi również rozdział 11.5, w którym wyjaśniono ograniczenia diagnostyczne i metodologiczne (s. 324-326). Analizując wyodrębnione ramy interpretacyjno-sytuacyjne, z jednej strony rodzi się pytanie o trafność zastosowanej w badaniach typologii ram (jak zauważa Autor, „założenia prezentowanego projektu bazują na podejściu holistycznym z uwzględnieniem propozycji Williama A. Gamsona i Andre Modiglianiego” - por. s. 151), celem spełnienia kryterium istotności, jednoznaczności, jednolitości i rozłączności. Z drugiej zaś strony kategorie uwzględnione przez Habilitanta podczas kodowania, tj. rodzaj sytuacji, do której odnosi się komunikat; wyrażona implícite lub explicite diagnoza zdarzenia lub zjawiska; określenie jej kluczowych elementów, w tym aktorów; ocena przyczyn zaistniałego stanu rzeczy; prognoza, tj. ocena rozwoju sytuacji w przyszłości; a także stawiane oceny etyczno-moralne, dowodzą świadomości i wiedzy Autora w obszarze framing analysis (s. 147-152). Podczas lektury książki można dostrzec swobodę i kompetencję Autora w poruszaniu się nie tylko po obszarach związanych z medioznawstwem, lecz także z socjologią. Metodologia obu tych dyscyplin naukowych stanowi bez wątpienia mocną stronę Kandydata do stopnia doktora habilitowanego.

Monografia została napisana poprawną polszczyzną, co podnosi walor publikacji. Tytuły poszczególnych rozdziałów właściwie korespondują z ich treścią. W pracy odnotowałem bardzo nieliczne literówki, np. na s. 413 pisownia nazwiska J. R. Domimick (powinno być: J. R. Dominick) czy też na s. 15 tytuł traktatu J. Habermasa *Faktyczność i obowiązywanie* (powinno być: *Faktyczność i obowiązywanie*). Struktura pracy, wnikliwość analizy, dobór i zastosowanie narzędzi badawczych, prezentacja wyników, utwierdzają czytelnika w przekonaniu, że mamy do czynienia z dziełem dojrzałym i przemyślanym. Habilitant poprawnie posługuje się metodami właściwymi naukom społecznym, właściwie definiuje siatkę pojęciową, pewnie

prorowadzi czytelnika po niełatwych zagadnieniach z obszaru analizy praktyk komunikacyjnych dotyczących pomocy społecznej w sferze publicznej. Na uznanie zasługuje wskazanie postulatów i rekomendacji do dalszych badań. Pan dr Szyszka ma świadomość, że przeprowadzona i opisana obszerna analiza nie wyczerpuje całokształtu podjętej problematyki. W Jego opinii warto podjąć się konceptualnego i empirycznego rozwinięcia nowych tropów badawczych, do których zalicza m.in. porównawcze ujęcie medialnych reprezentacji pomocy społecznej na tle innych subdyscyplin polityki społecznej oraz zawodów sektora publicznego; rekonstrukcję i porównanie ram interpretacyjnych w jakich działalność zawodów sektora publicznego jest osadzona, przy zastosowaniu szczególnie technik analizy korpusowej (s. 389).

Mocną stroną monografii jest połączenie perspektywy teoretycznej z empiryczną. Habilitant dowodzi w swojej rozprawie, że posiada nie tylko doskonałą znajomość literatury naukowej, ale również jest badaczem potrafiącym skonstruować właściwe narzędzia do prowadzenia badań empirycznych.

Konkludując, główne osiągnięcie naukowe Pana dr Michała Szyszki, monografia zatytułowana *Obraz pomocy społecznej w dyskursie medialnym, praktykach komunikacyjnych instytucji i przekonaniach jej przedstawicieli*, stanowi odpowiednią podstawę do przyznania Habilitantowi stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.

3. Ocena pozostałej części dorobku naukowego (dorobek badawczy, naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski)

Na dorobek naukowy Habilitanta, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, składają się (oprócz rozprawy habilitacyjnej):

- trzy monografie, w tym jedna współautorska (K. Walotek-Ściańska, M. Szyszka, A. Wasiński, D. Smołucha, *New media in social spaces. The strategies of influence*, Verbum, Praga 2014, ss. 121. ISBN 9788087800102), druga zaś z monografii oparta jest na rozprawie doktorskiej (tj. M. Szyszka, *Droga klerka. Filozofia sztuki Stefana Kisielewskiego*, Wydawnictwo Universitas, Kraków 2010, ss. 375. ISBN 978-83-242-1242-2);
- 13 rozdziałów w monografiach naukowych (z czego 6 współautorskich);
- 22 artykuły w czasopismach naukowych (z czego 16 współautorskich) oraz 1 artykuł przyjęty do druku.

Pan dr Szyszka publikował artykuły naukowe m.in. na łamach takich periodyków jak: „Edukacja Międzykulturowa”, „Communication Today”, „Multidisciplinary Journal of School

Education”, „Zeszyty Prasoznawcze”, „PLOS ONE”, „Frontiers in Education”, „Sustainability”, „Technology, Knowledge and Learning”, „Cultural Management: Science and Education”, „European Research Studies Journal”, „Education Sciences”, „Edukacja Dorosłych”, „European Journal of Science and Theology”, „Zeszyty Naukowe Uczelni Warszawskiej im. Marii Skłodowskiej-Curie”, „Niepełnosprawność i Rehabilitacja”, „Społeczeństwo i Rodzina”, „Romanian Journal of Journalism and Communication”. Wiele z wymienionych tytułów czasopism naukowych jest indeksowanych w bazach Scopus i Web of Science.

Ponadto Habilitant publikował recenzje, raporty i sprawozdania z badań. Powyższy dorobek naukowy, zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym, spełnia kryteria do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Sytuuje się w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, w szczególności można wyróżnić trzy następujące pola badawcze eksplorowane przez Habilitanta w powyższych publikacjach. Do nich należą: komunikacyjne aspekty funkcjonowania instytucji polityki społecznej; media, technologie informacyjno-komunikacyjne w praktykach edukacyjnych oraz w przestrzeni polityk publicznych; kompetencje komunikacyjne. Pan dr Szyszka deklaruje, że Jego Index Hirscha wynosi 9, sumaryczny Impact Factor 19,039, posiada 12 publikacji indeksowanych w bazie Scopus, w tym 9 indeksowanych w bazie Web of Science. W latach 2019–2025 uzyskał łącznie 1506 punktów MNiSW (MEiN). Wg Google Scholar Jego prace były cytowane 405 razy (stan na dzień 18.06.2026 to 422 cytowań).

Kandydat do stopnia naukowego czynnie uczestniczy w życiu konferencyjnym. Brał udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, podczas których wygłosił 33 referaty. Uczestniczył w wielu projektach badawczych i badawczo-wdrożeniowych, m.in. w projekcie SHORE: EmpOweR Students as the agents of cHange, w COST Action CA18136 – European Forum for Advanced Practices, w ramach Horizon 2020, w AntyFakeNews, system do ochrony użytkowników przed fałszywymi informacjami dystrybuowanymi w sieci Internet, w projekcie IN SITU – Intergenerational Social Innovation Support Scheme (program Interreg Central Europe). Warto ponadto podkreślić, że Habilitant wielokrotnie brał udział (w charakterze badacza, koordynatora partnera lub koordynatora instytucji wiodącej) w ponad dziesięciu projektach realizowanych w ramach programu Erasmus, w których istotna część działań koncentrowała się wokół edukacji medialnej. Odbił również liczne staże dydaktyczne i naukowe. Pan dr Szyszka nawiązał współpracę naukową z badaczami krajowymi i zagranicznymi, m.in. z prof. Megan Hopkins z Uniwersytetu San Diego California (jedną z czołowych badaczek polityk edukacyjnych i edukacji wielojęzycznej), z dr hab. Arturem

Fabisiem, prof. AWSB, dr. hab. Arkadiuszem Wąsińskim, prof. UŁ, z dr. hab. Łukaszem Tomczykiem, prof. UJ, dr. hab. Pauliną Polko, prof. AWSB, prof. Lazarem Stoścem i dr. Anetą Kochanowicz. Współpraca ta zaowocowała realizacją licznych projektów badawczych i publikacjami naukowymi.

Należy również docenić pracę w redakcjach naukowych czasopism. Habilitant pełnił m.in. funkcję współredaktora serii tematycznej Education for Sustainable Digital Societies; jest członkiem rady naukowej periodyku „Dott.com – Journal for the theory, research and practice of media and marketing communication”; recenzował artykuły dla takich periodyków jak „Journalism and Media”, „PLOS ONE”, „Sustainability”, „Discover Education” (Springer), „Journal of Modern Science”, „Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne NOWIS” i „Multidisciplinary Journal of School Education”. Prowadził zajęcia dydaktyczne i ćwiczenia z przedmiotów sytuujących się w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach, m.in. z zakresu *komunikacji literackiej oraz historii mediów, z podstaw komunikacji społecznej oraz z zakresu strategii komunikacyjnych, komunikacji interpersonalnej, z zakresu podstaw komunikacji i współpracy środowiskowej, public relations, reklamy społecznej i promocji działań w pomocy społecznej, treningu kompetencji komunikacyjnych i społecznych, organizacji i zarządzania oraz marketingu usług społecznych*. Pan dr Szyszka ma również bogate doświadczenie w zakresie prowadzenia prac dyplomowych. Jest promotorem łącznie ponad 100 prac licencjackich i dyplomowych. Część z nich koncentrowała się na zagadnieniach tożsamości instytucjonalnej, wizerunku organizacji pomocowych oraz public relations.

Dotychczasowa praca zawodowa zaowocowała szeregiem nagród i wyróżnień. Habilitant został odznaczony m.in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej, uhonorowany wyróżnieniem Rektora Akademii WSB, Nagrodą Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. J. Korczaka.

Reasumując, pozostała część dorobku naukowego, dorobek badawczy, dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski Pana dr Szyszki stanowią właściwą podstawę do przyznania Mu stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.

4. Wniosek końcowy

Po dokonaniu szczegółowej oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych, w szczególności monografii naukowej stanowiącej podstawę postępowania habilitacyjnego, stwierdzam, że **dorobek Pana dr Michała Szyszki spełnia ustawowe warunki nadania**

stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Osiągnięcia naukowe Pana doktora Szyszki odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 742, ze zm.)

Pan dr Michał Szyszka spełnia przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego, tj. posiada stopień doktora, posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. W związku z tym **wnoszę o dopuszczenie Pana doktora Michała Szyszki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**

Warszawa, 19 czerwca 2026 roku